

اثرات چند نوع ماده شیمیایی ضد تنش بر میزان تحمل شوری در زیتون

ساسان علی نیایی فرد، سیدجلال طباطبایی، جعفر حاجیلو، محمد بایبوردی، نادر

چاپارزاده

دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشیار و استادیار گروه باغبانیدانشکده کشاورزی
دانشگاه تبریز، عضو هیئت علمی مرکز تحقیقات کشاورزی استان آذربایجان شرقی و
استادیار دانشگاه تربیت معلم آذربایجان

از آنجائیکه اطلاعات در مورد تأثیر شوری بر رشد و نمو زیتون بسیار اندک می باشد در این راستا آزمایشی به منظور کاهش اثرات شوری روی زیتون در دانشکده کشاورزی دانشگاه تبریز انجام شد، در این آزمایش چهار ماده شیمیایی ضد تنش روی نهال های یکساله زیتون وارپته زرد که تحت شوری قرار گرفته بودند، استفاده شد. آزمایش به صورت فاکتوریل در قالب طرح پایه بلوکهای کامل تصادفی با چهار تکرار اجرا شد، فاکتور اول شامل شوری کلرید سدیمی (۰ و ۱۰۰ mM) و فاکتور دوم چهار ماده ضد تنش (اسید آسکوربیک (۲mM)، اسید سالسیلیک (۲۰mM/۰)، پرولین (۱۰mM) و گلوکاتینون احیا شده (۲mM)) بودند. نتایج نشان داد بیشترین مقدار وزن تر برگ، وزن خشک برگ، سطح برگ، وزن تر شاخساره، وزن خشک شاخساره مربوط به ماده ضد تنش اسید آسکوربیک در سطح شوری صفر میلی مولار بود، بیشترین مقدار پرولین در تیمار پرولین مشاهده شد، هم چنین حداکثر مقدار کلروفیل مربوط به مواد ضد تنش اسید

پنجمین کنگره علوم باغبانی ایران - شهریور ماه ۱۳۸۶ - دانشگاه شیراز

آسکوربیک و پرولین بود، در سطح شوری ۱۰۰mM بیشترین وزن خشک برگ مربوط به مواد ضد تنش اسید آسکوربیک و پرولین بود. با توجه به نتایج گرفته شده میتوان استعمال مواد ضد تنش اسید آسکوربیک و یا پرولین را برای گیاهان زیتون تحت تنش شوری جهت بهبود صفات رشد و نموی پیشنهاد نمود.